

॥१५॥१६॥१७॥१८॥ आनयामस्ववशमितिशेषः ॥१९॥२०॥२१॥२२॥२३॥२४॥२५॥ इतिआदिप० नै० भा० भा० अथिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०२ ॥ ॥ ७३ ॥ नरोचतेइति ॥१॥२॥

यावन्नायातिवार्ण्यः कर्षन्यादववाहिनीं ॥ राज्यार्थेपाण्डवेयानां पांचाल्यसदनं प्रति ॥ १५ ॥ वसूनिविविधान्भोगान् राज्यमेव च केवलं ॥ नात्याज्यमस्ति
 कृष्णस्य पाण्डवार्थे कथंचन ॥ १६ ॥ विक्रमेण महीप्राप्ताभरतेन महात्मना ॥ विक्रमेण च लोकांस्त्रीन्जितवान्पाकशासनः ॥ १७ ॥ विक्रमं च प्रशंसंति क्षत्रि
 यस्य विशांपते ॥ स्वकोहिधर्मः शूराणां विक्रमः पार्थिवर्षभ ॥ १८ ॥ ते बलेन वयं राजन्महता चतुरंगिणा ॥ प्रमथ्य द्रुपदं शीघ्रमानयामेह पाण्डवान् ॥ १९ ॥
 न हि सामानदानेन न भेदेन च पाण्डवाः ॥ शक्याः साधयितुं तस्माद्विक्रमेणैव तान्जहि ॥ २० ॥ तान्विक्रमेण जित्वेमामखिलां भुंक्ष्व मेदिनीं ॥ अतो नान्यं प्रप
 श्यामि कार्योपायं जनाधिप ॥ २१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा तुराधेयवचो धृतराष्ट्रः प्रतापवान् ॥ अभिपूज्य ततः पश्चादिदं वचनमब्रवीत् ॥ २२ ॥ उप
 पन्नं महाप्राज्ञे कृतास्त्रे सूतनंदने ॥ त्वयि विक्रमसंपन्नमिदं वचनमीदृशं ॥ २३ ॥ भूय एव तु भीष्मश्च द्रोणो विदुर एव च ॥ युवांच कुरुतं बुद्धिं भवेद्यानः सुखोद
 या ॥ २४ ॥ तत आनाय्य तान्सर्वान् मंत्रिणः सुमहायशाः ॥ धृतराष्ट्रो महाराज मंत्रयामास वै तदा ॥ २५ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि विदुरागमन
 राज्यलंभपर्वणि धृतराष्ट्रमंत्रणे अथिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ भीष्म उवाच ॥ नरोचते विग्रहो मे पाण्डुपुत्रैः कथंचन ॥ यथैव
 धृतराष्ट्रो मे तथा पाण्डुरसंशयं ॥ १ ॥ गांधार्याश्च यथा पुत्रास्तथा कुंतीसुतामम ॥ यथा च मम ते रक्ष्या धृतराष्ट्र तथा तव ॥ २ ॥ यथा च मम राज्ञश्च तथा दुर्योधन
 स्यते ॥ तथा कुरूणां सर्वेषामन्येषामपि पार्थिव ॥ ३ ॥ एवं गते विग्रहं ते नरोचे संधाय वीरैर्दीयतामर्धभूमिः ॥ तेषामपीदं प्रपितामहानां राज्यं पितुश्चैव कुरुत्त
 मानां ॥ ४ ॥ दुर्योधन यथा राज्यं त्वमिदं तात पश्यसि ॥ मम पैतृकमित्येवं तेऽपि पश्यंति पाण्डवाः ॥ ५ ॥ यदिराज्यं न ते प्राप्ताः पाण्डवेयाय शस्विनः ॥ कुत एव तवा
 पीदं भारतस्यापि कस्यचित् ॥ ६ ॥ अधर्मेण च राज्यं त्वं प्राप्तवान् भरतर्षभ ॥ तेऽपि राज्यमनुप्राप्ताः पूर्वमेवेति मे मतिः ॥ ७ ॥ मधुरेणैव राज्यस्य तेषामर्धं प्रदीयतां ॥
 एतद्विपुरुषव्याघ्रहितं सर्वजनस्य च ॥ ८ ॥ अतोऽन्यथा चेत्क्रियते न हितं नो भविष्यति ॥ तवाप्यकीर्तिः सकला भविष्यति न संशयः ॥ ९ ॥ कीर्तिरक्षणमाति
 ष्टकीर्तिर्हि परमं बलं ॥ नष्टकीर्तेर्मनुष्यस्य जीवितं त्यक्तं फलं स्मृतं ॥ १० ॥ यावत्कीर्तिर्मनुष्यस्य न प्रणश्यति कौरव ॥ तावज्जीवति गांधारेण नष्टकीर्तिस्तु नश्यति
 ॥ ११ ॥ तमिमं समुपातिष्ठ धर्मं कुरु कुलोचितं ॥ अनुरूपं महाबाहो पूर्वेषामात्मनः कुरु ॥ १२ ॥

॥३॥४॥५॥६॥७॥ मधुरेण प्रीत्या ॥८॥९॥१०॥११॥१२॥